

СТАТА НА ТОКА СЪКЪТІЕ, а оше ПРѢКАЗВА (СПАСИТЕЛЪ)
ЗА СВОЕЖ-ТЖ СМЪРТЬ И ВЪСКРЕСЕНІЕ.

**ПРОСИ ЧЕЛОВѢКЪ-ТЖ СПАСИТЕЛѦ, ДЯ ИС-
ЦѢЛИ СЫНА МЪ ѿ БѢСНОВАНІЕ-ТО,
И ТОЙ ГО ИСЦѢЛѦВѦ.**

1. Пришедшымъ ѿмъ къ народѣ, пристѣпи къ не-
мѣ члѣвѣкъ, кланалася ѣмѣ, ѿ глагола: Гдѣ, помѣ-
лѣи сына моего, ѿкѣ на новы мѣсѣцы вѣснѣетсѦ, ѿ
слѣ страждетъ: множицею бо падаетъ во ѿгнь, ѿ
множицею въ водѣ (а). ст. 14—15.

2. И приведѣхъ ѣго ко оученикомъ твоимъ, ѿ не
возмогѣша ѣго исцѣлѣти. ст. 16.

3. ѿвѣщавъ же Іисъ рече: ѿ рѣде невѣрный ѿ раз-
вращенный, доколѣ вѣдѣ съ вамъ; доколѣ терпѣю
вамъ; приведѣте мѣ ѣго съмъ. И запретѣ ѣмѣ Іисъ:
ѿ ѿзыде ѿзъ негѣ вѣсѣ, ѿ исцѣлѣ ѿ стрѣкъ ѿ часа
того. ст. 17—18.

**ПРИЧИНА-ТА ВЯЧТО АПОСТОЛИ-ТИ НЕ МО-
ГЛИ ДЯ ИЗГОНѦТЪ БѢСА.**

1. Тогда пристѣплѣше оученицы ко Іисѣ, на ѣдинѣ
рѣша, почтѣ мы не возмогѣхомъ ѿзгнѣти ѣго; ст. 19.

2. Іисъ же рече ѿмъ: за невѣрствѣе (в) вѣше.
ѿмѣнь бо глаголю вамъ: ѿще ѿмѣте вѣрѣ ѿкѣ зѣрно
горѣшно (в), речѣте горѣ сѣй (г): прѣйдѣ ѿ сюдѣ та-
мъ, ѿ прѣидетъ: ѿ ничтѣже не възможно вѣдетъ вамъ.
ст. 20.

3. Сѣй же рѣдѣ не исхѣдѣтъ, тѣкмѣ молѣтвою ѿ
постѣмъ. ст. 21.

**ПРЕДСКАЗВА СПАСИТЕЛЪ ЗА СМЪРТЬ-ТЖ СИ
И ВЪСКРЕСЕНІЕ-ТО.**

1. Живѣвшимъ же ѿмъ въ Галилѣи, рече ѿмъ Іисъ: